

**MEMÒRIA DE L'EXCAVACIÓ ARQUEOLÒGICA
REALITZADA A LA CAPELLA DE SANTA BÀRBARA A
LA CATEDRAL DE BARCELONA**

DEL 8 DE FEBRER AL 3 DE MARÇ DE L'ANY 1995

Julia Beltrán de Heredia Bercero

ÍNDEX

1.-Localització i situació geogràfica

2.-Descripció del jaciment

3.-Motivació i objectius de l'actuació

4.-Desenvolupament dels treballs

5.-Repertori estratigràfic

6.-Conclusions

6.1.-Època romana

6.2.-Època medieval:

-Fase romànica

-Primera reforma de la porta de sant lu

-Fase gòtica

7.-Inventari dels materials

-Documentació annexa: planimetria

1.-LOCALITZACIÓ I SITUACIÓ GEOGRÀFICA

L'antiga capella de santa Bàrbara, es localitza al creuer de la catedral de la Santa Creu de Barcelona, al costat de l'evangeli, tocant a la porta de sant Iu. La capella situada, a la zona considerada com més antiga de la catedral, va ser més tard convertida en sagristia-oratori amb l'altar de la Mare de Deu, santa Bàrbara i santa Tecla.

Actualment, ja no conserva cap us litúrgic. El seu accés es realitza a través d'una porta situada a la capella de les Ànimes del Purgatori.

Geogràficament, es situa al petit promontori del Mont Taber, a sobre cinc metres de deposicions que oculten les restes conservades de la colònia romana i a 14,88 m sobre el nivell del mar. Avui en dia, queda dintre del recinte de Ciutat Vella, al bell mig de l'anomenat barri gòtic.

2.-DESCRIPCIÓ DEL JACIMENT

L'actual dependència annexa a la capella de les Ànimes del Purgatori presenta una planta rectangular amb un dels angles aixamfranat, que constitueix la caixa d'una escala que puja fins al campanar. Es comunica directament amb la capella per una porta de llinda recta oberta a la paret sud-oest.

Als murs transversals s'obren dos petites fornícules i un armari amb portes de fusta. Els paraments interiors presenten la pedra vista amb les juntes dels carreus encintats, a excepció de la paret que tanca el recinte al nord-oest. Aquesta es troba recoberta d'un estucat, on es pot veure la data de 1709, pintada en negre. Tot i així, l'estucat deixa veure el traçat d'un arc apuntat fet amb pedra i actualment segat. El paviment de l'estança està format per lloses de pedres i la solució adoptada per la coberta es de volta de maó pla.

3.-MOTIVACIÓ I OBJECTIUS DE L'ACTUACIÓ

El projecte d'instal·lació d'un ascensor en la Catedral de Barcelona per accedir a les cobertes va motivar l'obertura d'una cala de sondeig. El seu objectiu va ser poder valorar la importància dels restes arqueològics conservats al subsòl de la catedral en aquest indret, els quals podien quedar afectats per les obres de l'ascensor.

Els treballs, que es van desenvolupar al mes febrer de 1995, s'iniciaren amb l'obertura d'una cala de 2,21 x 2,81 m. Aquesta es va situar a tocar de tres dels murs de tanca de l'actual sagristia de la capella de les Animes del Purgatori, a l'extrem sud-oest.

Quan es va assolir la cota necessària per la construcció de l'ascensor, sense la presència de restes arqueològiques rellevants, el sondeig es va reduir a la meitat de la cala. En aquest punt, es va realitzar una excavació exhaustiva per

tal de documentar la seqüència arqueològica en la seva totalitat, ja que una vegada construït l'ascensor aquesta zona restarà inaccessible.

4.- DESENVOLUPAMENT DELS TREBALLS

El paviment de l'estança era de lloses de pedra col.locades a trencajunt. Una vegada aixecat aquest paviment i el seu llit, u.e. 1 i 2, va aparèixer una capa d'anivellament, u.e. 3, formada per pedres, sorres i molta calç, que ocupava tota la superfície de la sala.

Tot seguit, van quedar vistos dos elements verticals fet amb totxo col.locat de pla, u.e. 4 i 5, que podrien respondre al suport laterals d'una mena de taula adossada a la paret, on encara es pot veure el negatiu d'aquest dos elements i part de l'estucat de recobriment.

Seguint amb la seqüència, es va localitzar la part soterrada de dos murs, u.e. 6 i 7, fent cantonada a l'angle oest de la sala. La seva amplada es d'uns 65 i 13 cm, respectivament. La seva construcció està feta amb grans carreus de superfície allisada, molt ben ajuntats i encintats, disposats en tres fileres horitzontals de 82 cm d'alçada constituint un angle solidari.

A l'angle nord, el mur 6 es solidari amb l'u.e. 14, mur que tanca el recinte de la sagristia al nord-est i que en aquest cas, la part soterrada segueix la mateixa vertical de la paret vista sense canviar de gruix.

La resta de la cala estava ocupada per altre estrat d'aportació, u.e. 8, formada per argiles, sorres, graves, calç i gran quantitat de petites pedres fragmentades, resquills de picapedrer. El buidatge d'aquest estrat va posar al descobert els fonaments del mur 6, u.e. 9, constituïts per un petit replà que no segueix la mateixa direcció del mur que li recolza. Presenta una disposició força regular, pedra picada disposada en filades horitzontals amb les juntes molt visibles.

Una vegada finalitzat l'aixecament de la unitat 8, d'una potència variable entre 1,20 i 1,90 m es situava la u.e. 10, capa de terra marró-vermellosa composta per argiles, sorres, boles de morter, carbons i presència d'ossos i material ceràmic.

A l'angle oest de la cala tornaven a aparèixer unes estructures solidaries que feien cantonada. Es tracta dels murs soterrats 19 i 20, situats directament a sota de les unitats 7 i 6, respectivament, seguint la mateixa línia vertical. La tècnica emprada, clarament diferenciadora de la resta, ens indicava una construcció d'obra vista amb una alçada conservada de 1,56 cm. El carreus -ben tallats, encara que no allisats i de llargada desigual- es disposen a trencajunts en sis filades horitzontals amb unes juntes d'unió bastant amples.

La u.e. 19 s'estenia per tot el costat sud-oest de la cala, continuant fora dels seus límits, mentre que de la u.e. 20 únicament restaven 6 pedres alineades en sentit vertical, fent una mena de dentat, on s'adossava la banqueta de fonamentació 9 constituint la seva continuació en direcció nord-oest.

Les relacions físiques dels dos murs soterrats amb la resta de la seqüència murària, confirmaven les estructures com a pertanyents a una fase constructiva més antiga, fet que va quedar reiterat quan es va localitzar les respectives banquetes.

La deposició d'estrats continuava amb la capa d'aportació 17 de color marró clar i sense compactar, formada principalment per sorres amb presència d'argiles, boles de morter, fragments ceràmics i ossos. El buidatge d'aquesta unitat va permès visualitzar amb major claredat les banquetes de fonamentació 16 i 18, igualment solidàries i situades a l'angle oest, on es recolzen els murs 19 i 20.

Al mateix temps, va aparèixer altre banqueteta de fonamentació formada per una represa de 24-38 cm, configurant un nou nivell de fonamentació esglaonat. Aquest tres elements de sustentació ja havien estat localitzats en planta quan s'aixecava l'estrat 10.

Directament a sota de la u.e. 17, teníem la u.e. anomenada 24, de color bastant fosc amb la superfície més compacta que les deposicions fins al moment aixecades i on es localitzaven algunes pedres. Tot i així, el seu interior era molt tou i estava compost per argiles, sorres, boles de morter, puntets de carbons, ossos i material ceràmic. Aquest estrat estava tallat per una petita trinxera, unitat 23, que es localitzava al llarg de la banqueteta de fonamentació 16 amb una amplada de 34 cm i una fondària de 42 cm. El seu rebliment, anomenat 22, de

consistència molt tova i color marró clar, estava format per sorres, pedres petites i presència ocasional d'ossos i fragments ceràmics residuals.

A continuació, van documentar un nou estrat d'aportació, u.e. 25, format amb boles d'argiles vermelles molt compactes i depurades, amb sorres, pedres, boles de morter, petits carbons, ossos i fragments de ceràmica. La seva composició li donava un color marró amb taques vermelles i, com la u.e. 17, una consistència una mica més compacta sobretot en superfície.

A la cota superior d'aquest estrat es va detectar una nova trinxera, u.e. 29, que tallava a dos capes d'aportació, l'estrat 25 i el situat directament a sota, u.e. 27. Havia estat oberta al llarg de la banqueteta de fonamentació 15, formant una rasa de 40-45 cm d'amplada que arribava pràcticament fins al final del fonament, amb una fondària de 1,30 m.

Quan es va assolir una cota propera als 5 m sota l'actual paviment, va aparèixer una capa de sorres bastant netes, sense cap component que l'aglutinès, de superfície molt irregular, unitat 28. Aquesta capa cobria directament a un seguit de pedres travades amb morter que formen la base de la banqueteta 16 i que van anomenar 33.

En aquest mateix nivell finalitzaven tots les estructures de fonamentació i quedava vist l'estrat 30. Presentava una superfície fina, de color marró amb

taques verdes format per argiles, llims, sorres, pedres petites i carbonets, on es trobava per primera vegada material únicament romà.

La u.e. 30 cobria el terreny natural, es ficava per sota dels fonaments gòtics i reomplia un retall, u.e. 34, practicat d'antic. Els seus límits no es van poder definir totalment, ja que sobrepassaven l'espai que ens quedava lliure d'estructures.

La neteja superficial d'aquest estrat va permès localitzar els fonaments d'un mur, element 31, de direcció nord-oest/sud-est que no guardava cap relació amb la resta de les estructures. Les pedres del fonament s'encaixaven dins d'una rasa practicada al tortorà, u.e. 32, desapareguda en part, a l'efectuar-se el retall 34.

El terreny natural va aparèixer a 5,50 m sota el paviment de la sagristia.

5.-REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

u.e. 1

Paviment de la sagristia. Estava configurat amb lloses de pedra tallades per una sola cara i col·locades a trencajunt.

u.e. 2

Llit del paviment 1 fet amb sorres, graves i calç.

u.e. 3

Estrat d'aportació per aixecar el nivell. Estava compost per pedres, graves, sorres i calç, sense cap tipus de compactació i de color blanquinós.

u.e. 4

Suport vertical de la taula de la sagristia. Es trobava adossat a a la paret i estava fet amb totxos (31 x 15 x 3) col.locats de pla i lligat amb morter. La seva llargada era de 1,08 m amb una alçada total de 0,86 m, que es podia deduir del negatiu conservat a la paret i del seu estucat de recobriment.

u.e. 5

Suport vertical de la taula de la sagristia. Es trobava adossat a a la paret i estava fet amb totxos (31 x 15 x 3) col.locats de pla i lligat amb morter. La seva llargada era de 1,10 m amb una alçada total de 0,86 m, que es podia deduir del negatiu conservat a la paret i del seu estucat de recobriment.

u.e. 6

Mur soterrat en direcció nord-est/sud-oest. Està construït amb carreus de superfície allisada lligats amb morter de calç. Els carreus es disposen a trencajunt en tres filades horitzontals de 82 cm d'alçada amb les juntes de les dues filades superiors encintades.

u.e. 7

Mur soterrat en direcció nord-oest/sud-est. Està construït amb carreus de superfície allisada lligats amb morter de calç. Els carreus es disposen a trencajunt en tres filades horitzontals de 82 cm d'alçada amb les juntes de les dues filades superiors encintades.

u.e. 8

Estrat d'aportació per a aixecar el nivell. La seva composició era d'argiles, llims, gravetes, calç, molta pedra petita fragmentada -resquill de picapedrer- i fragments de ceràmica vidrada, sense compactar. Presentava una coloració marró clara, per la gran quantitat de calç que contenia.

u.e. 9

Banqueta de fonamentació del mur 6. Presenta un petit replà que no segueix la mateixa direcció del mur que li recolza. La pedra picada es disposa en filades horitzontals amb les juntes amples travades amb morter de calç. A vegades es situen pedres més petites per reomplir les juntes o regularitzar les filades.

u.e. 10

Estrat d'aportació per anivellar la zona. Format per argiles, sorres, boles de morter i carbons, amb presència d'alguna pedra petita, fragments ceràmics i ossos. Presentava una consistència una mica compacta en superfície i molt tova al seu interior, amb una coloració marró- vermellós fosc.

u.e. 11

Fonaments del mur 14. Part soterrada que segueix la mateixa vertical que el mur que li recolza, fet amb pedra picada disposada en fileres horitzontals lligades amb morter de calç. Presenta un carreu reaprofitat amb restes d'enlluït.

u.e. 12

Paredat de l'arc 21 que tanca la sagristia al nord-oest. Massissat fet amb totxo, pedra picada i morter de calç. Presenta tres nervadures d'un arc o una volta reaprofitades com a material constructiu. El parament interior té un arrebossat amb un enlluït final amb la data de 1709 pintada en negre.

u.e. 13

Mur que tanca la sagristia al sud-oest. Paret de 61 cm d'amplada feta amb carreus regulars disposats en fileres horitzontals i travats amb morter de calç. Presenta les juntes encintades. Al mur s'obre un petit armari amb les portes de fusta.

u.e. 14

Mur que tanca la sagristia al nord-est. Paret de 1,50 m d'amplada feta amb carreus regulars disposats en fileres horitzontals i travats amb morter de calç. Presenta les juntes encintades. Al mur s'obren dos petites fornícules.

u.e. 15

Banqueta de fonamentació del mur 9. Presenta un petit replà que sobresurt entre 24 i 38 cm del mur que li recolza. Està feta amb grans blocs de pedra picada i d'altres mes petits disposats en filades horitzontals travades amb morter de cal. Te les juntes d'unió molt amples.

u.e. 16

Banqueta de fonamentació del mur 19. Presenta un petit replà que sobresurt 18 cm del mur que li recolza i està fet amb gran blocs de pedra picada i d'altres mes petits lligats amb morter de calc. Les pedres es disposen seguint unes filades horitzontals, a vegades regularitzades amb pedres mes petites. Te tres grans carreus reaprofitats.

u.e. 17

Estrat d'aportació per anivellar la zona. Presenta una forta presència de sorres - molt mes que la u.e. 8- argiles, pedres petites, boles de morter, fragments ceràmics i ossos, de color marró clar i consistència tova.

u.e. 18

Banqueta de fonamentació del mur 20. Està format per un petit replà que sobresurt 45 cm de la paret que li recolza, configurat per vuit grans bloc de pedra picada superposats. Presenta una peça motllurada reaprofitada com a material constructiu.

u.e. 19

Mur soterrat en direcció nord-oest/sud-est. Està construït amb carreus disposats a trencajunt en sis filades horitzontals de 1,56 cm d'alçada i travats amb morter de cal amb les juntes d'unió amples.

u.e. 20

Mur soterrat en direcció nord-est/sud-oest. Està construït per sis carreus alineats en sentit vertical amb una alçada de 1,56 cm, formant una mena de dentat.

u.e. 21

Arc apuntat que cobreix l'espai entre els mur 13 i 14. Està fet amb dovelles de pedra. Comunicava la capella de santa Bàrbara amb la nau lateral. Actualment es troba paredat.

u.e. 22

Rebliment de la trinxera 23. Estava format per moltes sorres amb presència de pedres petites i alguns fragments ceràmics i ossos, que li dona una coloració marró clara. La seva consistència era molt tova.

u.e. 23.

Trinxera de comprovació dels fonaments 16 i 20. Petita excavació de planta rectangular de 34 cm d'amplada i uns 42 de fondària.

u.e. 24

Estrat d'aportació per anivellar la zona. La seva coloració era marró-negrosa i estava format per argiles, sorres, pedres, boles de morter, restes de carbons i fragments ceràmics i ossos. La presència de pedres i morter era major a la superfície, donant-li una consistència una mica mes compacta, tot i que el seu interior era molt tou.

u.e. 25

Estrat d'aportació per anivellar la zona. Es caracteritzava per la presència de boles d'argiles vermelles molt compactes i depurades, sorres, pedres petites, boles de morter, petits carbons, fragments ceràmics i ossos, sense compactar. La seva composició li donava una coloració marró amb taques vermelles.

u.e. 26

Rebliment de la trinxera 29. Està format per sorres, argiles, boles de morter, ossos, alguns carbons, grans pedres i escassa presència de material ceràmic, de consistència tova. La seva coloració era marró fosca.

u.e. 27

Estrat d'aportació per anivellar la zona. La seva composició era a base d'argiles amb molta presència de sorres, pedres petites, carbons, boles de morter, material ceràmic i ossos, de consistència una mica mes compacta i de color marró fosc.

u.e. 28

Estrat d'aportació per anivellar la zona. Estava format per sorres molt netes amb alguna pedra petita i presència ocasional de boles de morter, fragments ceràmics i ossos. De color marró molt clar, no presentava cap tipus de compactació.

u.e. 29

Trinxera de comprovació dels fonaments 15. Rasa de 40-45 cm d'amplada i una fondària de 1,30 cm que arribava fins a l'inici del fonament 15.

u.e. 30

Rebliment del retall 34. Estrat semi-tou de color marró amb taques verds, format per argiles, llims, pedres petites i bastants carbons amb presència de marges de color verd, fragment ceràmics i ossos.

u.e. 31

Fonaments d'un mur en direcció nord-oest/sud-est. Fet amb pedres i morter que reomplen una rasa practicada al tortorà. No més quedava vista una filada formada per tres pedres. Element estructural d'una casa de la colònia romana.

u.e. 32

Trinxera del fonament 31 oberta al ttorrà. Únicament es va poder delimitar una part, ja que el fonament ens quedava al tall i a mes a mes, havia estat mig destruïda pel retall 34.

u.e. 33

Base de la banqueta de fonamentació 16. Formada amb pedres irregulars que sobresortien 30 cm del fonament lligades amb morter de calç.

u.e. 34

Retall. No es van poder definir els seus límits ja que ens quedava fora dels límits del sondeig.

u.e. 35

Terreny natural: ttorrà.

6.-CONCLUSIONS

6.1.- Època romana

Malauradament les restes trobades que es poden relacionar amb la colònia romana son molt escassos. Aquest fet està en relació amb les trinxeres de fonamentació de la catedral o els grans rebaixos practicats per la seva construcció, que havien sobrepassat, a la zona excavada, els nivells romans.

Solament, es va localitzar la fonamentació d'un mur retallada al tortorà, de direcció nord-oest/sud-est, que correspondria a la *domus* del peristil del carrer dels Comtes.

6.2.- Època medieval

Fase romànica

El jaciment no ha proporcionat cap testimoni que es pugi relacionar amb seguretat amb l'obra de la catedral romànica. Tot i així, hem de fer notar que la situació del mur 6 coincideix amb la projecció de la façana exterior de la seu romànica, encara que la tècnica constructiva no respon a la reconeguda a les restes conservades al subsòl.

Primera reforma de la porta de sant Iu

Tradicionalment, la porta de sant Iu i la zona contigua del creuer han estat considerades com la part més antiga de la catedral gòtica. Les finestres tardo-romàniques que s'obren als paraments semblen confirmar-ho.

La documentació de l'època, que ens ha facilitat la Sra. Teresa Vinyoles, recull la construcció a principis del segle XIII, d'un cos adossat al creuer de la seu romànica. Aquest edifici, que es comunicava amb un pont amb l'edifici de l'altre costat del carrer dels Comtes, tenia dos pisos destinats a tresoreria i a llibreria.

Les tècniques emprades en la construcció dels fonaments que han quedat alliberat de sediments, així com les relacions físiques, ens ha permès establir dos fases constructives a l'antiga capella de santa Bàrbara.

La fase més antiga, correspon als paraments 19 i 20, fets amb tècnica d'obra vista, i a les seves banquetes de fonamentació 16 i 18. Aquestes estructures configuren un angle solidari i sembla que l'obra resta en part inacabada o be aturada.

En un moment posterior, es van aixecar els paraments 6, 7 i 14, amb els seus corresponents fonaments, u.e. 9, 19 i 11. Aquesta construcció, que es recolza sobre l'anterior i se'l hi adossa al costat nord-est, constituint la seva continuació, delimita i configura un nou espai.

L'estratigrafia trobada corresponen a un seguit de terres aportades per anivellar o reomplir la zona on s'obrien efectuats grans rebaixos amb motiu de la construcció d'aquest cos, moment al que corresponen les unitats 10, 17, 24, 25, 27 i 28.

Els fonaments documentats estan practicades per mitja de l'obertura de grans rases, si be nosaltres, degut a la situació i dimensions de la cala -molt a prop dels fonaments - quedaven dins dels seus rebliments. En aquestes deposicions, on principalment es va trobar material residual, va aparèixer un fragment de

vitrall. En el marc de la seva posició física es pot situar com a mínim en la segona meitat del segle XIII.

Creiem doncs, que aquestes estructures podríem correspondre al cos iniciat al segle XIII. Les dos fases documentades podrien estar en relació amb un canvi en els plans d'obra, o be simplement a diferents etapes en la construcció de la catedral, no massa allunyades en el temps.

Si fem us novament de les fonts escrites, sabem que a l'any 1226 el custodi del Palau Reial mana aturar les obres, i es diu que "*la paret ja pujava un cana de terra*". Si tenim en compte que la cana de Barcelona feia 1,555 m, i comparem aquesta mida amb l'alçada dels paraments 19 i 20, que es de 1,56 m, podem comprovar com la coincidència resulta força eloqüent.

Desconeixem durant quants temps van estar aturades les obres, pot ser no massa temps, únicament tenim notícia de que a l'any 1316 el rei Jaume II va sol.licitar al bisbe la cessió d'aquest edifici.

Creiem que el nivell de paviment interior es deuria situar a l'alçada de la segona filada de pedres del parament 6 que es troba encintada, es a dir 92 cm per sota del nivell del paviment actual, encara que no ens ha arribat cap testimoni.

En aquest edifici anomenat "*la casa nova de la Seu*" va estar dipositat durant dos anys (1337-1339) el cos de santa Eulàlia, mentre es feien les obres de la cripta gòtica.

Fase gòtica

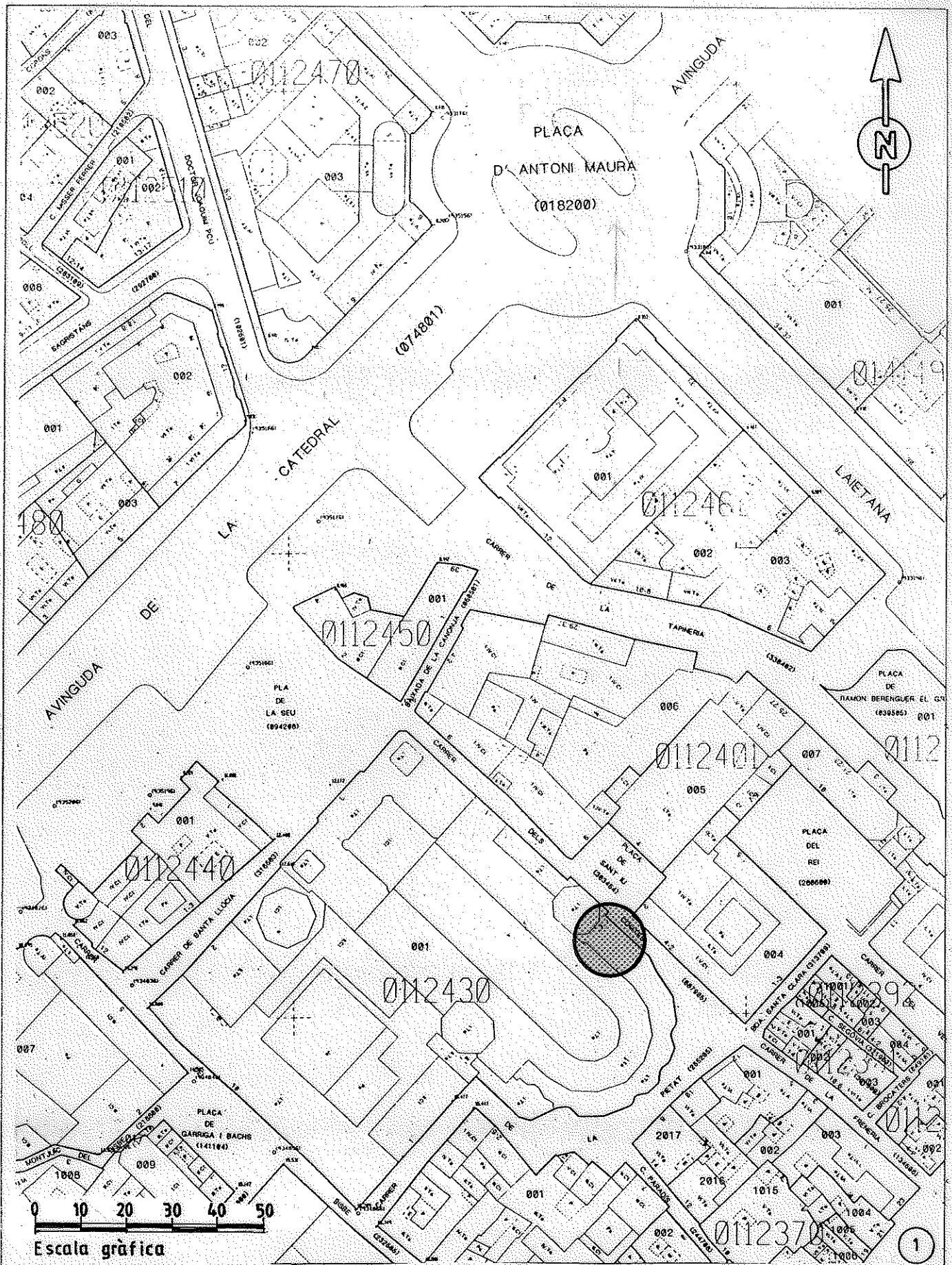
Mes tard, es va construir la capella de les Ànimes, que es va aixecar sota l'episcopat del bisbe Escales (1386-1398) i la capella de santa Bàrbara amb un altar fundat l'any 1340.

La construcció d'aquesta darrera capella provoca la necessitat de practicar una obertura al mur que dones pas a la nau lateral. En aquest moment es quan es va enderrocar un pany de paret i es construeix l'arc apuntat 21.

Hem d'assenyalar que el mur 14, presenta un gruix molt superior a la resta. Tant mateix, les relacions físiques amb la resta d'estructures no indiquen la posterioritat d'aquest mur, si no una construcció coetània. Es podria donar l'existència d'un altre mur o folre adossat per l'exterior del recinte amb la finalitat de reforçar l'estructura. Aquest fet podria estar en funció de la construcció del campanar de sant Iu que es finalitza l'any 1376. Esperem que treballs posteriors permetran confirmar aquesta hipòtesis.

Finalment, a inicis del segle XVIII es tanca el recinte paredant l'arc amb el massissat 12. A l'enlluït interior es pot veure la data de 1709. Dins de la mateixa reforma hem de situar els elements 4 i 5, testimonis d'una taula adossada a la

U.E	Frag.	Codi	Form	Tipologia	Ac.	D.I	D.E.	Cronolo	Observacions
3	5	40000		BAIX RELLEU					motiu vegetal: fulls
3	1	14003	NA			VI	VI		vidrat marró
3	1	14003	BR			VI	VI		vidrat marró
8	5	14003	NA						vidrat marró
8	1	14003	BR	CANTIR/POAL					vidrat marró
8	2	14003	FO				VI		vidrat marró
8	2	14003	PE				VI		vidrat marró
8	3	14003	VO	GIBRELL			VI		vidrat marró
8	1	14003	VO	PITXER		VI	VI		vidrat marró
8		14003	VO	PITXER		VI	VI		exterior verd, interi
8	1	14003	CO		AC	VI			vidrat verd
8	15	14003	SF				VI		vidrat marró
8	1	14003	CO			VI	VI		vidrat marró-verdó
8	14	14003	SF			VI	VI		
8	4	14003	SF		AC	VI	VI		
8	3	14003	SF			VI			
8	1	13300	SF						
8	2	13250	SF						
8	1	14255	VO	PLAT			VI	XIV	
10	60	60051							
10	2	30000	SF						
10	1	20001	PI						
10	15	50029							
10	2	50015							
10	1	50012							
10	1	40009		PLACA					
10	1	50036							marbre
10	47	13312	SF						
10	1	13312	VO						
10	1	50005							
10	8	13300	SF						
10	1	13300	NA						
10	29	13250	SF						
10	2	13250	FO						
10	2	13250	NA						
10	1	13250	VO	GERRETA					
10	3	13250	VO						
10	1	13250	SF						
10	1	13250	CO						
10	13	14005	SF						
10	7	14002	SF						
10	2	14002	VO	OLLA					
10	2	14002	NA						
10	2	13405	SF						
10	1	13405	VO	OLLA					amb segona coccid
10	1	13115	VO	HAYES 104				500-580	
10	1	13115	VO						
10	2	13258	CR						
10	1	13258	VO	OSTIA II, 310				August-II	
10	1	13120	VO						
10	1	13208	DI		MO				tema floral
10	1	13106	PE						

Nº 1040

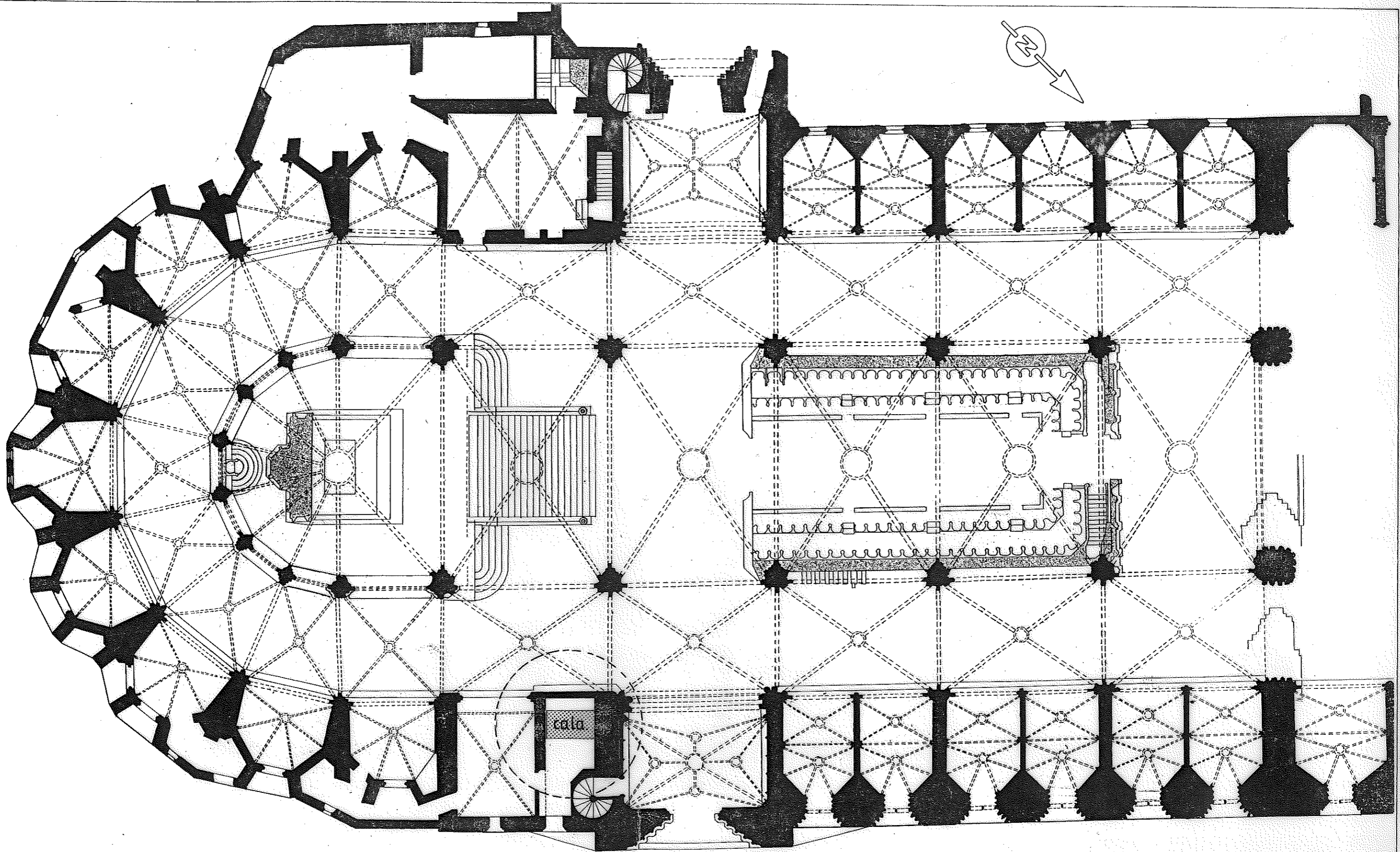
CATEDRAL DE BARCELONA
 Capella de les Ànimes
 Sagristia

Febrer 1995

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
 DE LA CIUTAT

Ajuntament de Barcelona

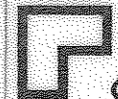

0 1 2 3 4 5 10
E=1/200

Nº 1040

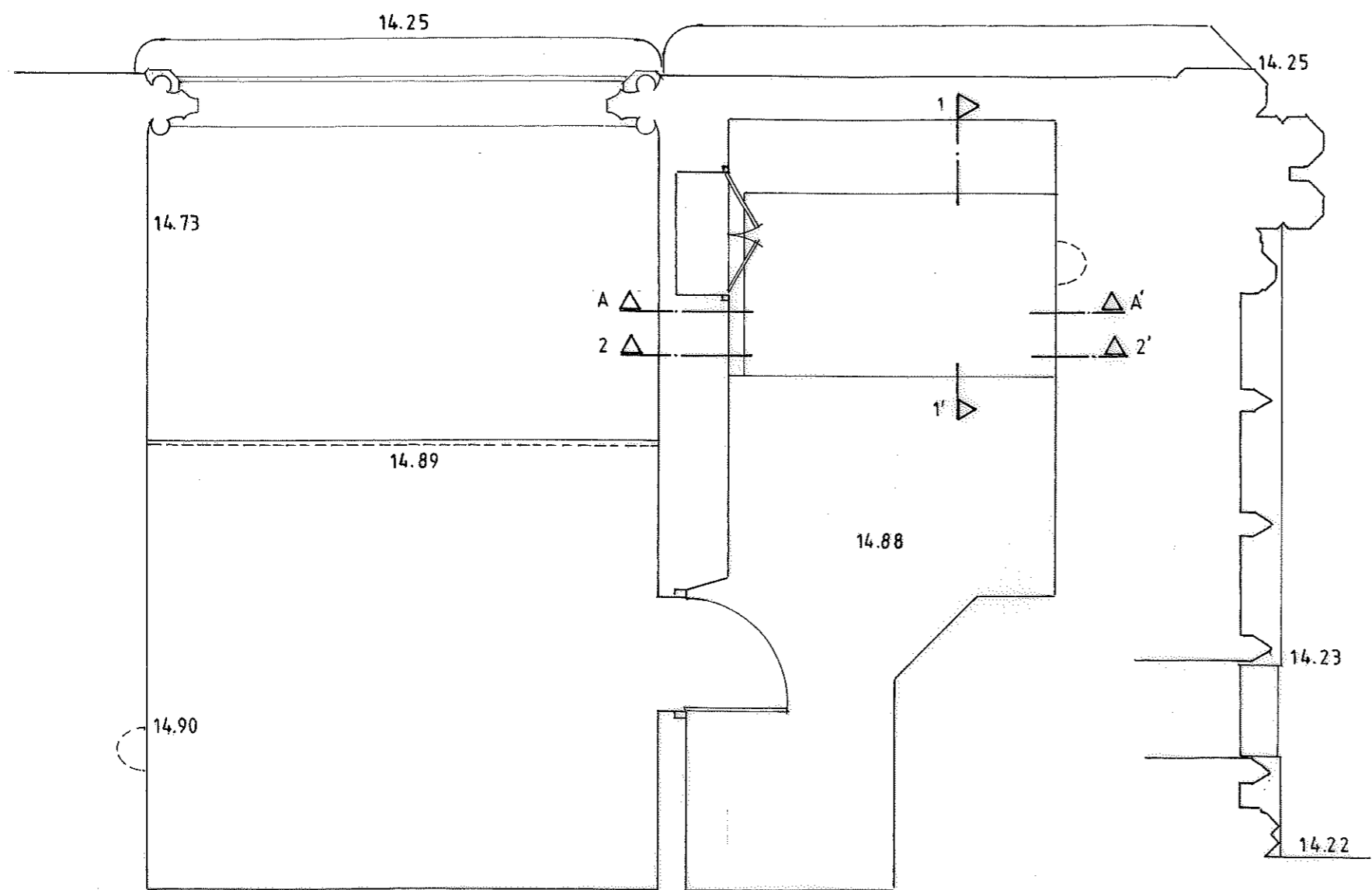
CATEDRAL DE BARCELONA
Capella de les Ànimes
Sagristia

Febrer 1995

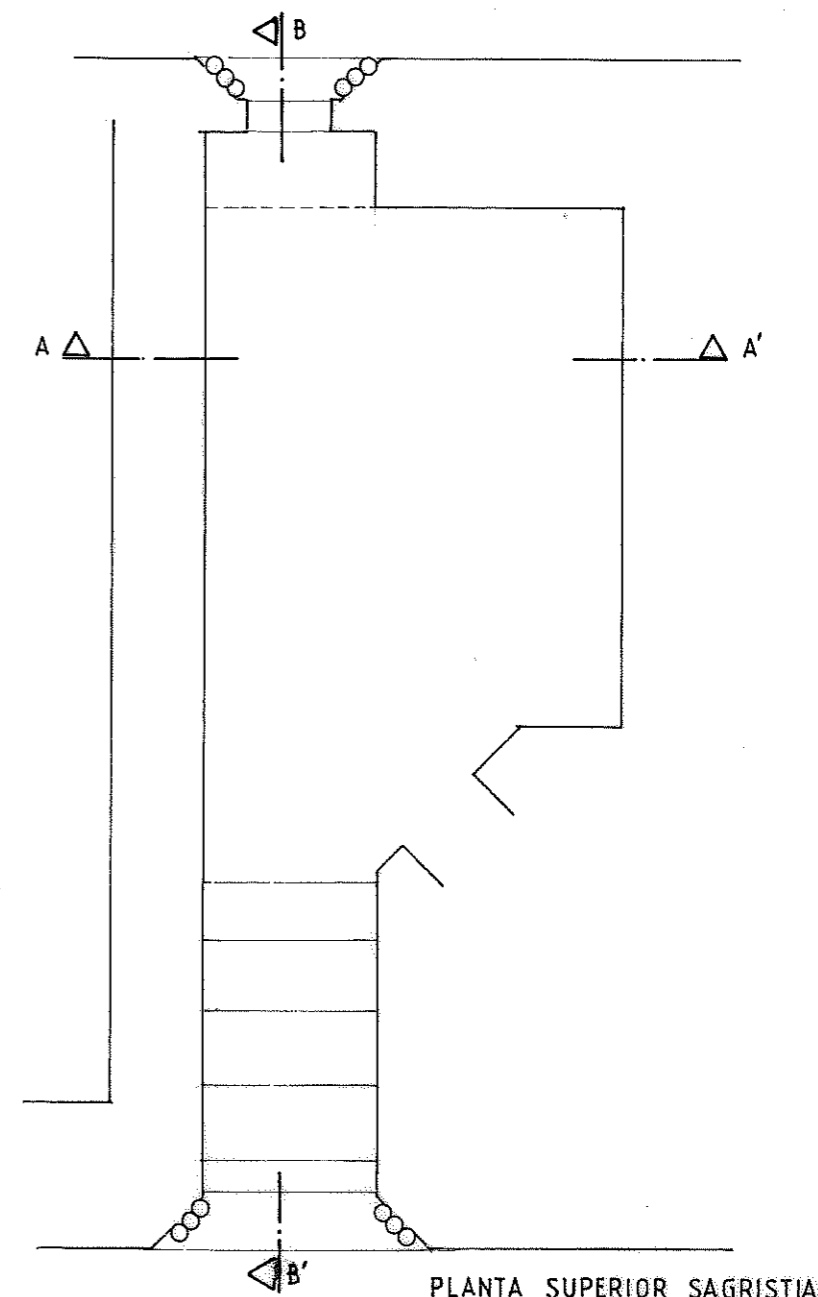

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
DE LA CIUTAT

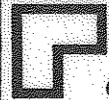

Ajuntament de Barcelona

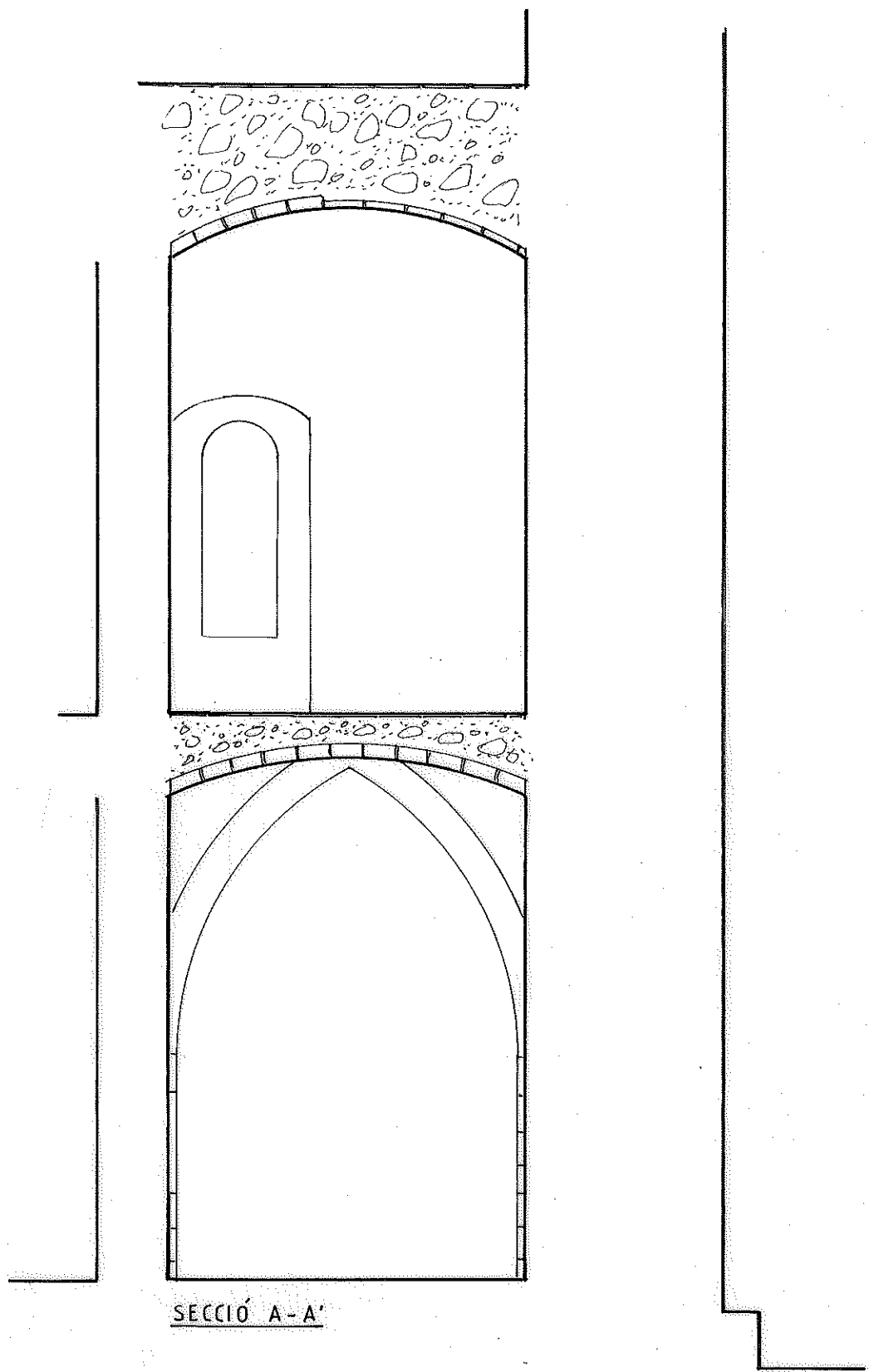

PLANTA CAPELLA I SAGRISTIA

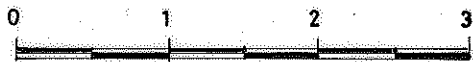

PLANTA SUPERIOR SAGRISTIA

<p>Nº 1040</p> <p>CATEDRAL DE BARCELONA Capella de les Ànimes Sagristia</p> <p>Febrer 1995</p>	 <p>CENTRE D'ARQUEOLOGIA DE LA CIUTAT</p> <p>Ajuntament de Barcelona</p>
--	---

SECCIÓ A-A'

Escala 1/50

Nº 1040

CATEDRAL DE BARCELONA
Capella de les Ànimes
Sagristia

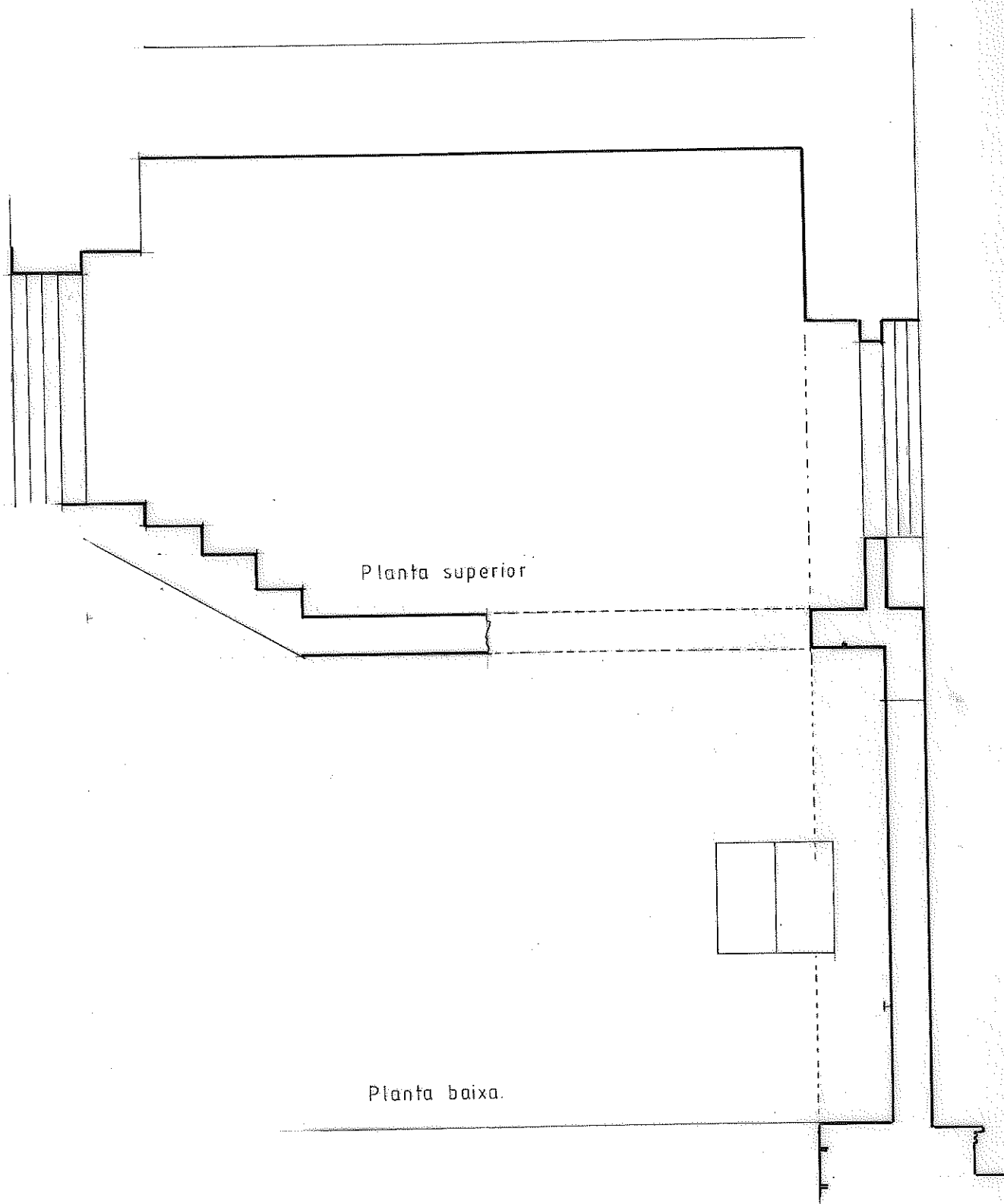
Febrer 1.995

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
DE LA CIUTAT

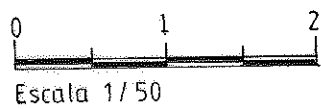
Ajuntament de Barcelona

4

Planta superior

Planta baixa.

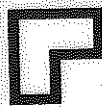

5

Nº 1040

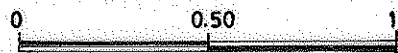
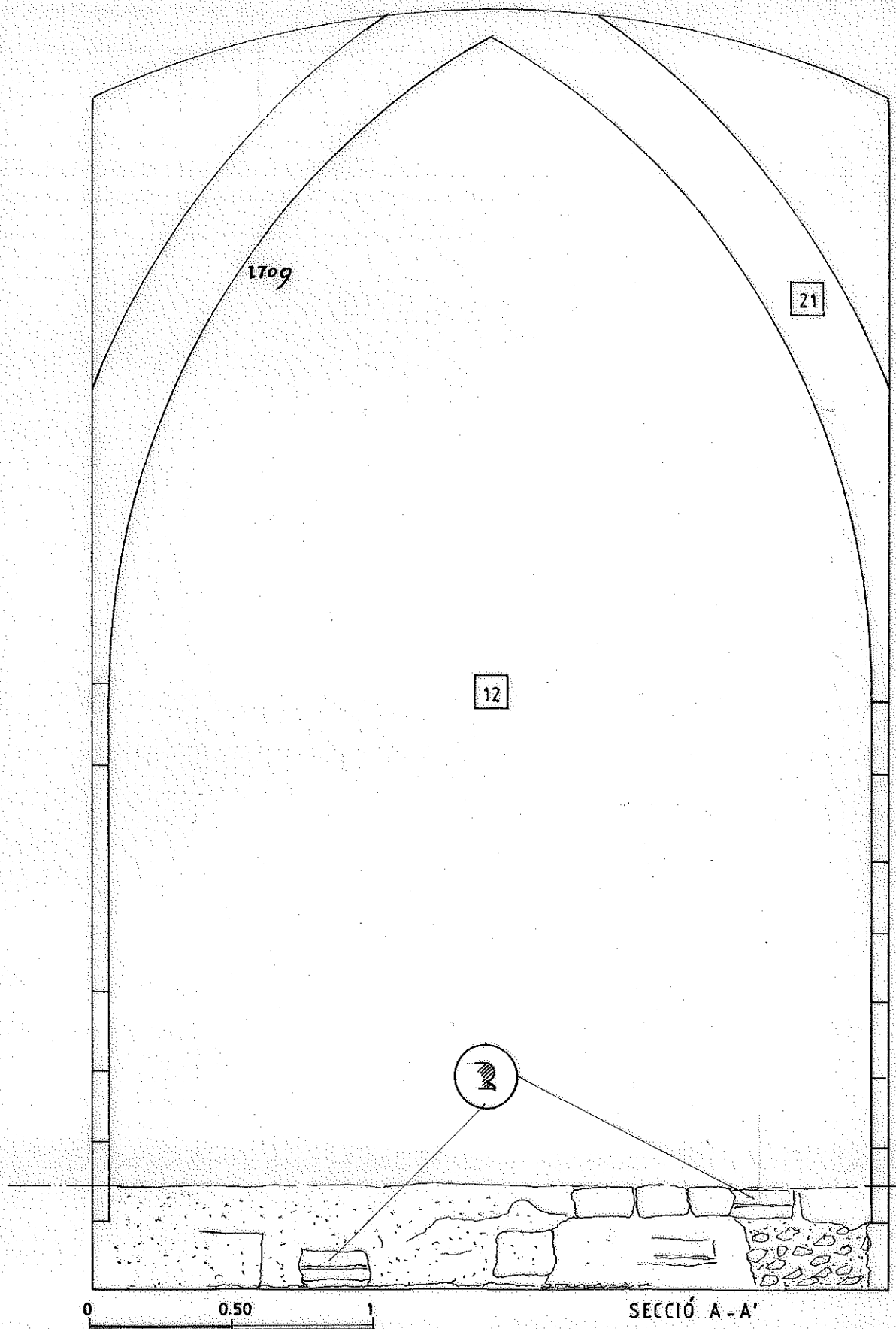
CATEDRAL DE BARCELONA
Capella de les Animes
Sagristia

FEBRER 1995

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
DE LA CIUTAT

Ajuntament de Barcelona

SECCIÓ A-A'

6

Nº 1040

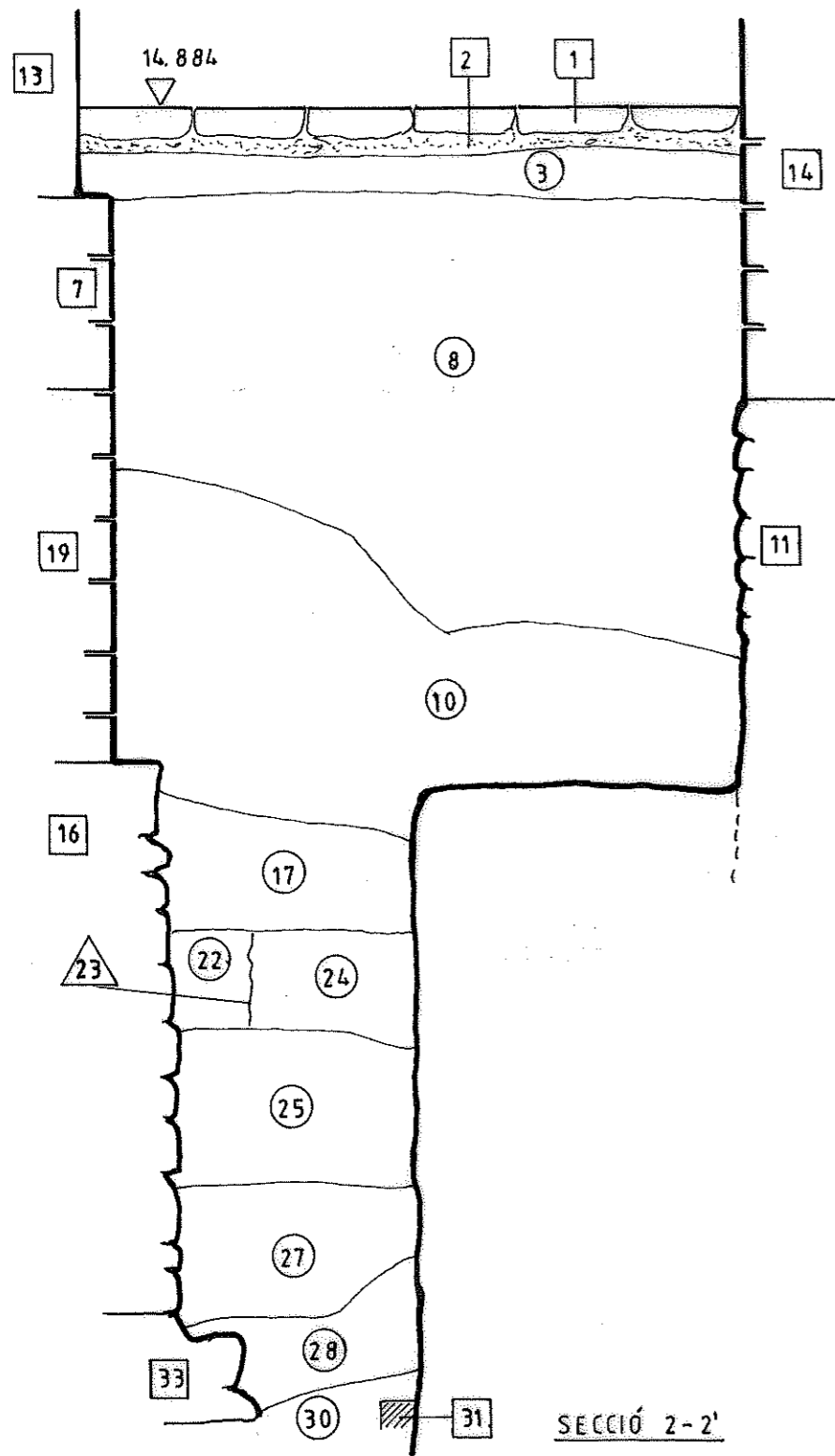
CATEDRAL DE BARCELONA
 Capella de les Ànimes
 Sagristia

Febrer 1.995

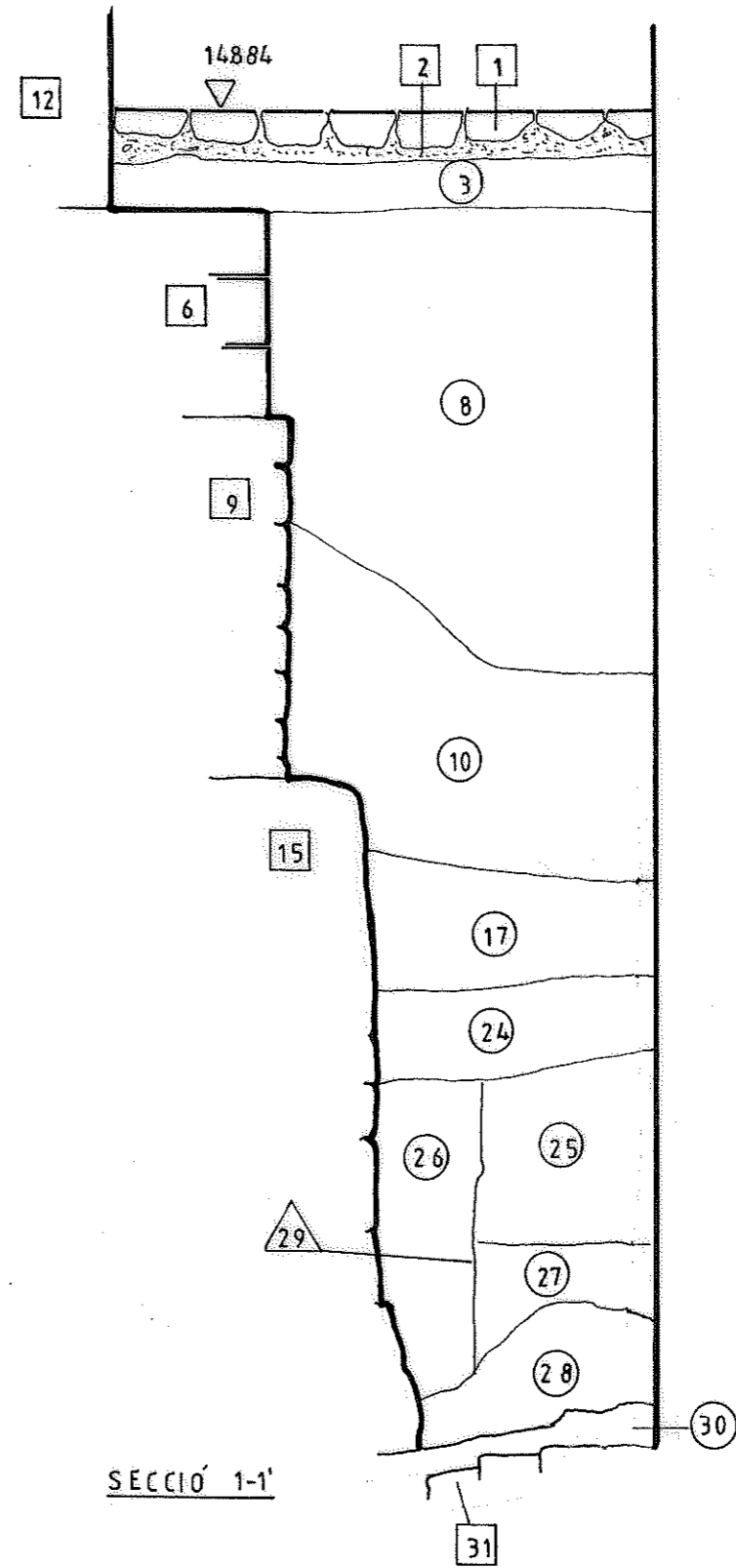

**CENTRE D'ARQUEOLOGIA
 DE LA CIUTAT**

Ajuntament de Barcelona

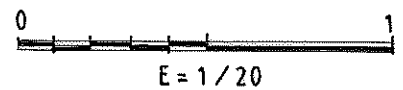
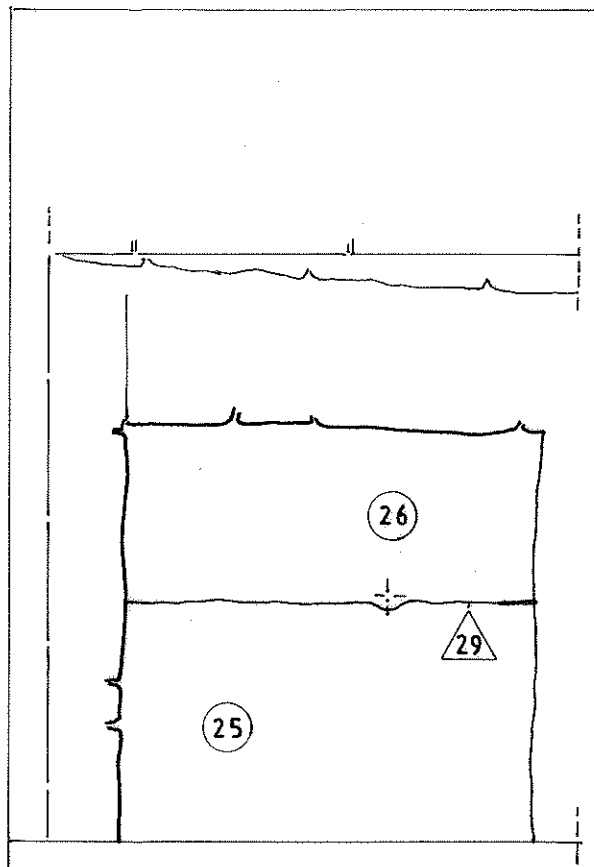
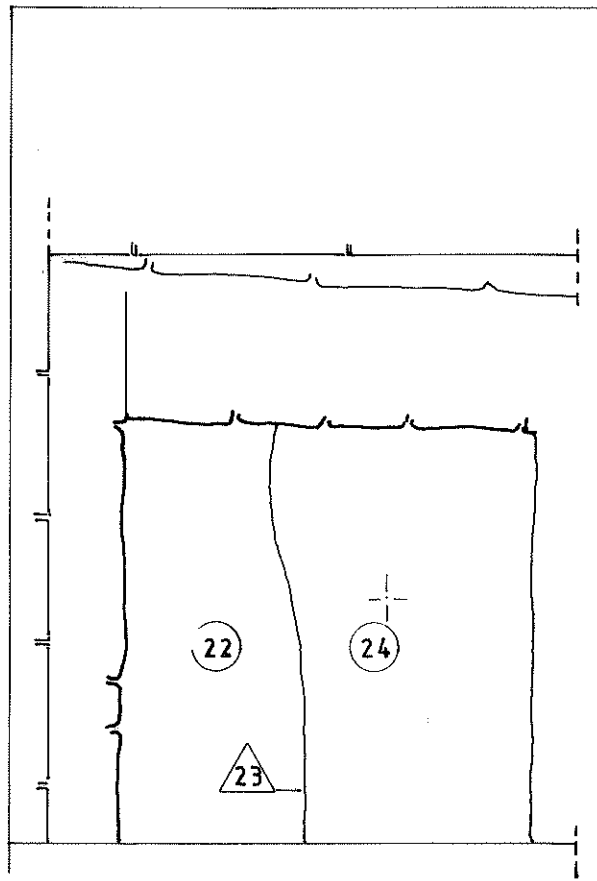

0 1
Escala 1/30

Nº 1040
 CATEDRAL DE BARCELONA
 Capella de les Ànimes
 Sagristia
 Febrer 1995

 **CENTRE D'ARQUEOLOGIA
 DE LA CIUTAT**
 Ajuntament de Barcelona

8

Nº 1040

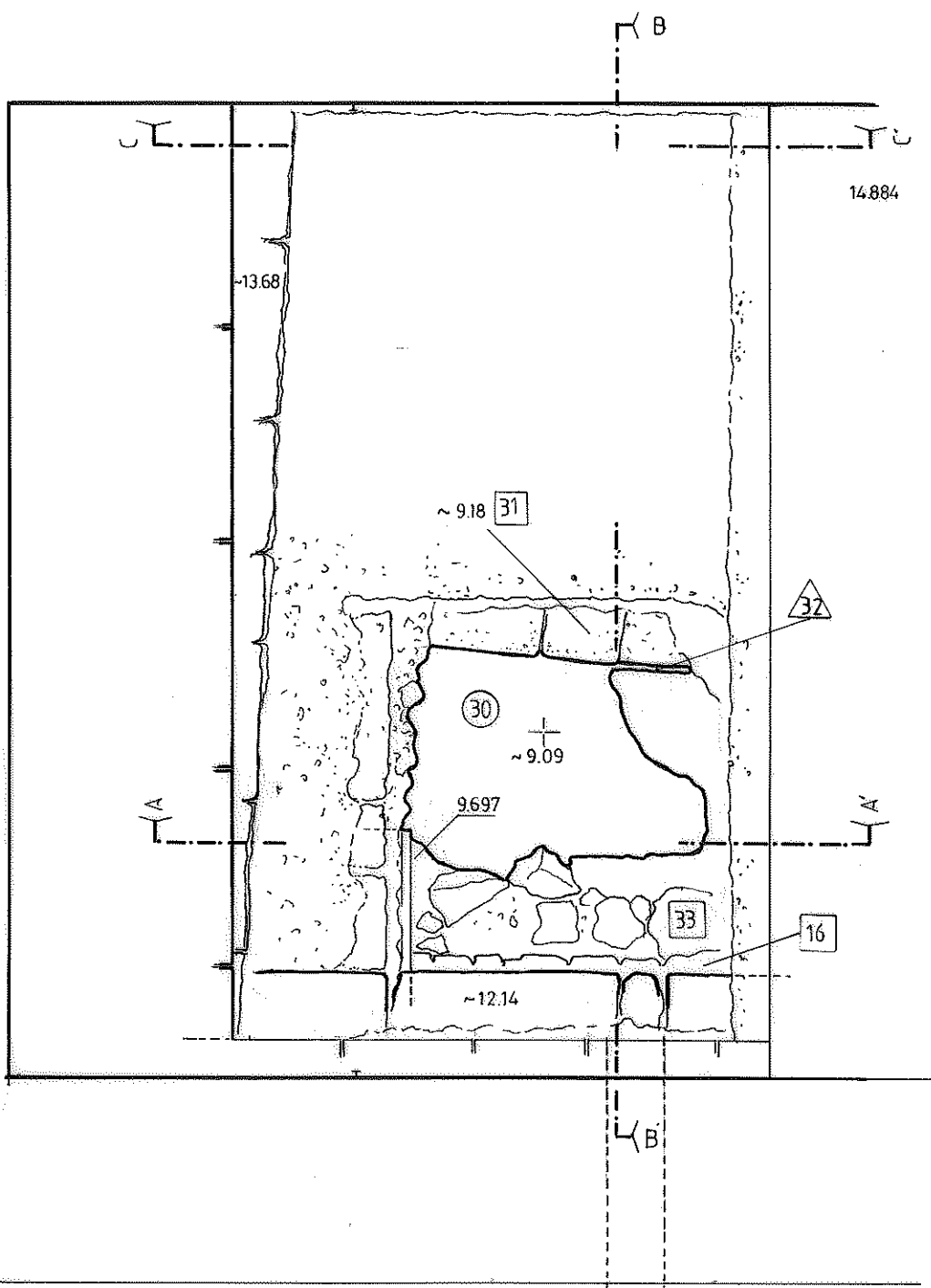
CATEDRAL DE BARCELONA
 Capella de les Ànimes
 Sagristia

Febrer 1995

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
 DE LA CIUTAT

Ajuntament de Barcelona

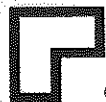

Planta cata e 1/20

Nº 1040

CATEDRAL DE BARCELONA.
Capella de les Animes.
Sagristia.

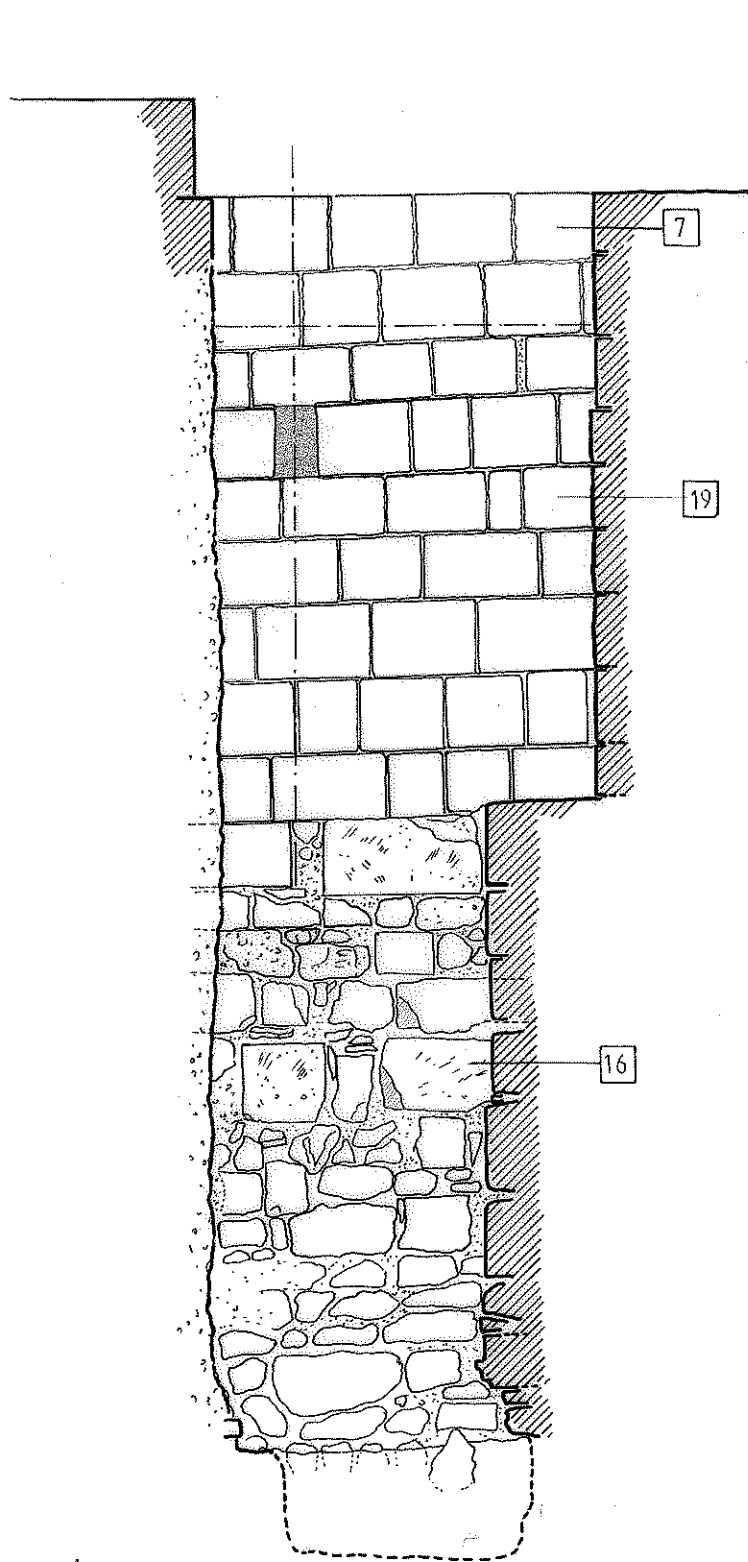
Febrer 1995

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
DE LA CIUTAT

Ajuntament de Barcelona

15.537

0 1 mtrs.

E. 1/30.

Alçat lateral N-E. per secció A-A'

10

Nº 1040

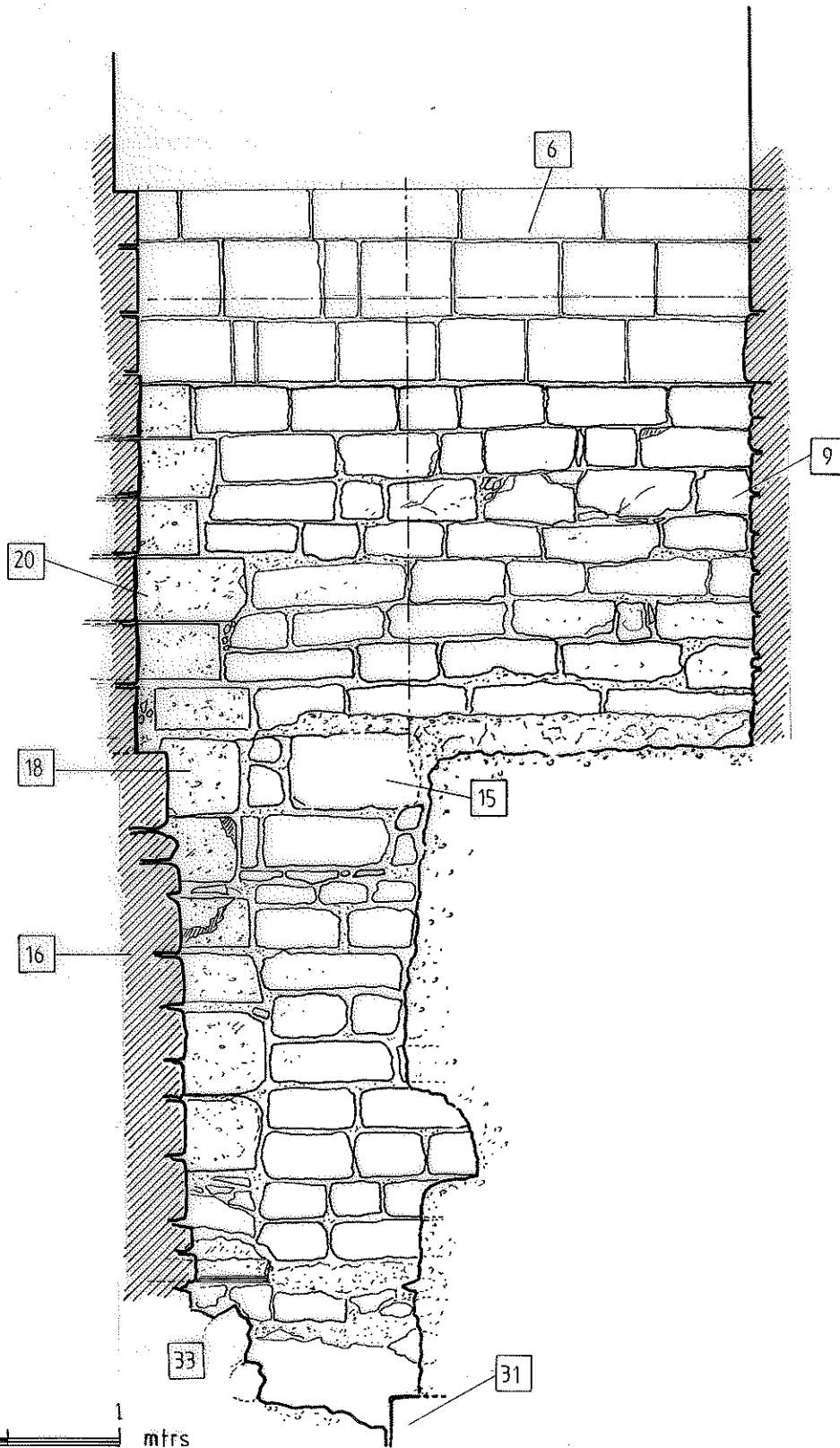
CATEDRAL DE BARCELONA
Capella de les Ànimes
Sagristia.

Febrer 1995

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
DE LA CIUTAT

Ajuntament de Barcelona

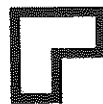
0 1 mtrs

E.1/30.

Alçat lateral S.E. per secció B-B'

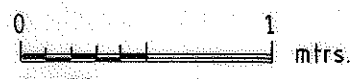
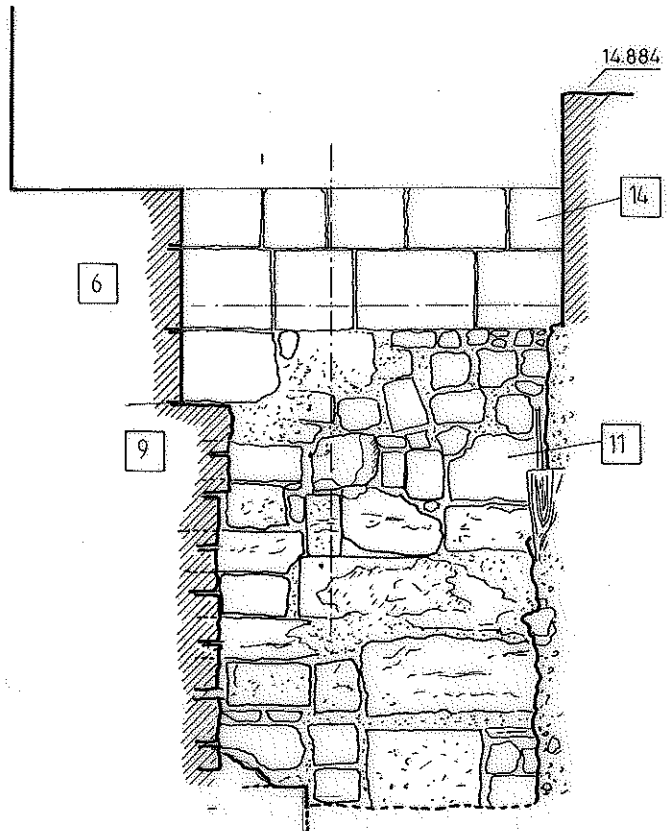
Nº 1040

CATEDRAL DE BARCELONA.
Capella de les Ànimes.
Sagristia.

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
DE LA CIUTAT

15.537

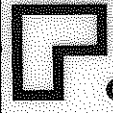
E. 1/30.

Alçat lateral S.O. per secció C-C'

12

Nº 1040

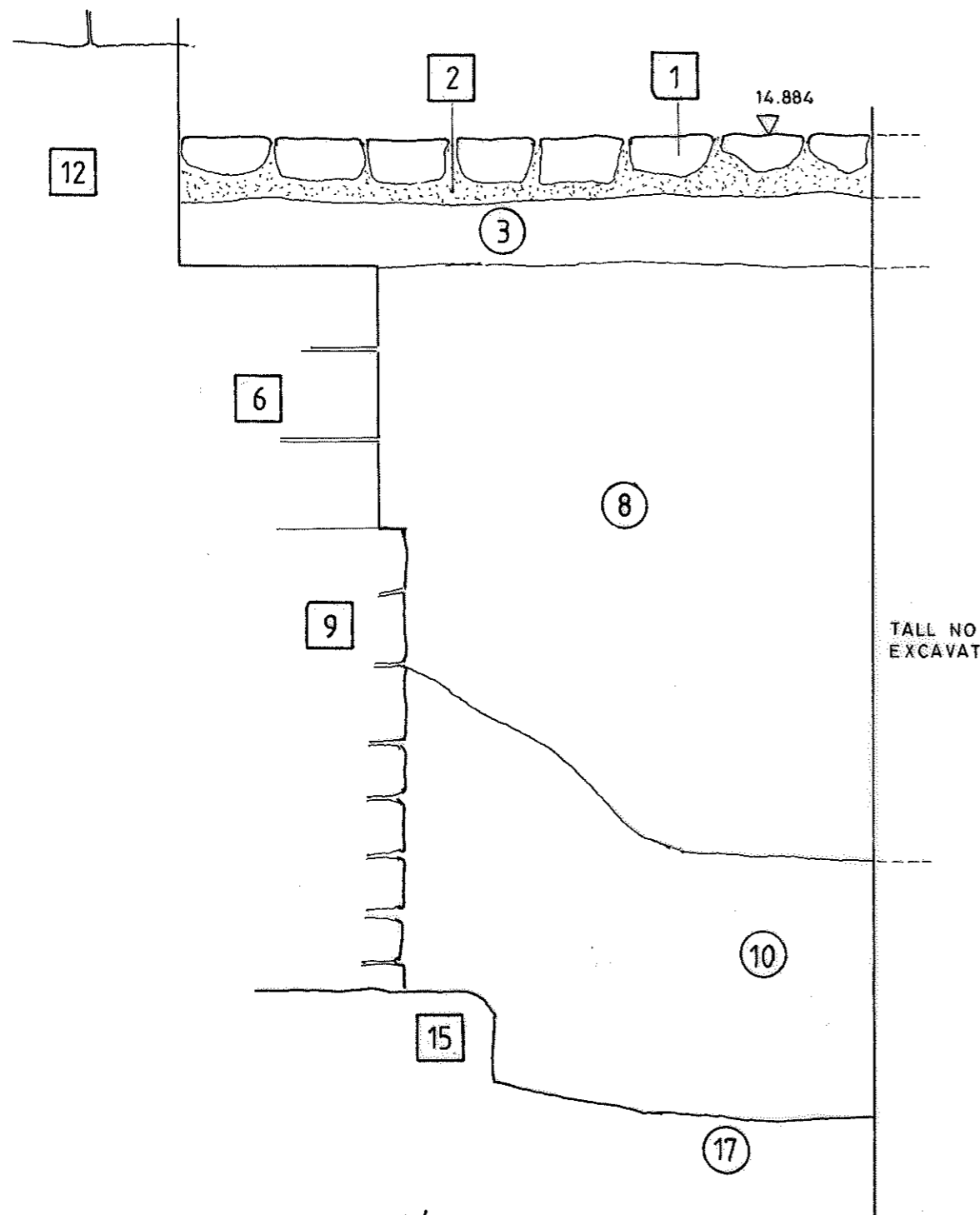
CATEDRAL DE BARCELONA.
Capella de les 'Animes.
Sagristia.

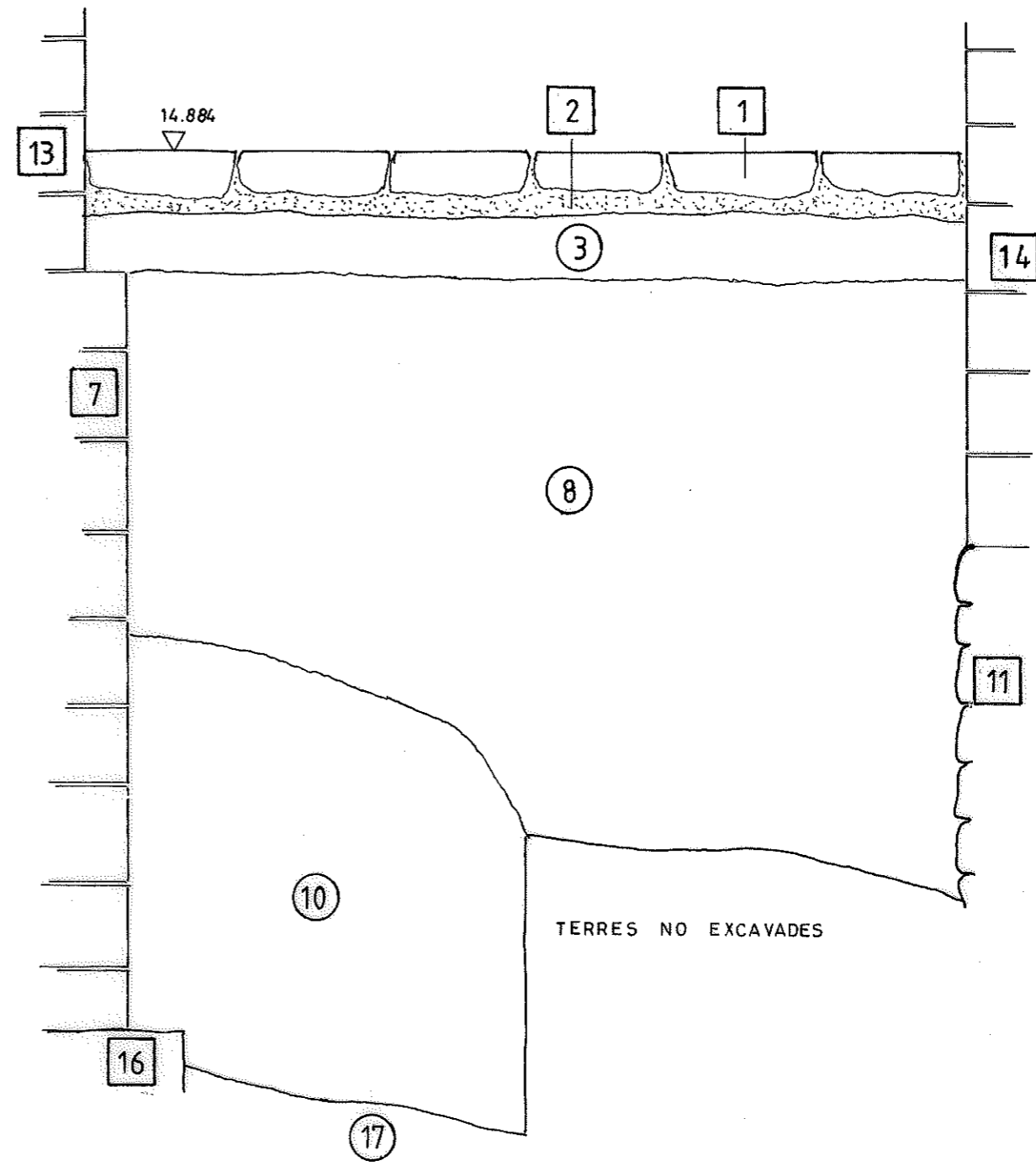
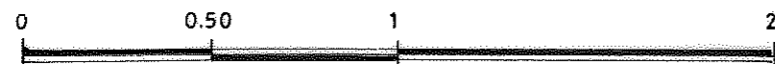
CENTRE D'ARQUEOLOGIA
DE LA CIUTAT

Febrer 1995

Ajuntament de Barcelona

Secció 1-1'

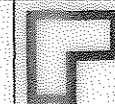

Secció 2-2'

Nº 1040.

CATEDRAL DE BARCELONA
 Capella de les Ànimes
 Sagristia

Febrer 1.995

CENTRE D'ARQUEOLOGIA
 DE LA CIUTAT

Ajuntament de Barcelona